

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica celor 10 leproși.

Ev. dela Luca 17, 11—19.

Și a fost când mergea el în Ierusalim și el trecea prin mijlocul Samariei și a Galileii.

Și intrând el într'un sat, l'au întâmpinat pre el zece bărbați leproși, cari au stătut de departe.

Și aceia au ridicat glas, zicând: Isus, învățătorule miluește-ne pre noi.

Și văzându-i, le-a zis lor: *Mergeți și vă arătați preoților.* Și a fost când mergeau ei, s'au curățit.

Iar unul dintru dânșii văzând că s'au vindecat, s'a întors, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

Și a căzut cu față la picioarele lui, mulțumind lui, și acela era Samarinean.

Iar Isus răspunzând, a zis: Au nu zece, s'au curățit? dar cei nouă unde sunt?

Nu s'au aflat să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta, ce este de alt neam?

Și i-a zis lui: Scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit.

Era cel din urmă drum al Mântuitorului către Ierusalim în satul Ginea la marginea Galilei către Samaria.

I.

Pe timpul Mântuitorului erau mulți leproși. Boala aceasta în orient există și azi și în cele mai multe cazuri este mortală, prin inficierea sângelui, carnea încă de viu trece în putrăjune, când boala înaintează, bucăți de carne se deslipesc de trupul leproșului, văzându-se oasele goale chiar și în obraz.

Fiind boala aceasta foarte molipsitoare, după lege cei cuprinși de aceasta boală au fost opriți să trăiască împreună în orașe și sate cu alți oameni, ba au fost opriți să vină în ori ce contact cu un om sănătos și au fost siliți să părăsească orașele și satele.

Dacă totuși s'a întâmplat că careva dintre acești leproși s'a vindecat, a trebuit să se arde preoților, cari au adevărit vindecarea.

După învățătura Sfinților părinți, cu lepra este închipuită starea păcătoșului, mai ales care este întinat cu păcatul necurăției.

Precum leproșul așa și păcătoșul întinat cu acest păcat, molipsește tot ce vine în atingere cu el, sunt otrăvite voarbele lui, venioase glumele, pețătoase privirile și este mortală prietenia lui.

Să nu stea nimeni în voarbă cu un astfel de om, ori și ce ar spune el, că s'a cumișit, că de aci încolo va trăi mai cinstit, că voarbele lui vor fi mai cumpănite și purtarea lui mai ordonată. Să nu-i creadă nimeni până ce nu se va arăta în scaunul pocăinței unui preot rânduit de Dumnezeu, nu va fi sănătate în sufletul lui.

II.

Indignarea cu care a muștrat Isus leproșii, pe cari i-a vindecat și cari nu au venit să-i mulțumească, este o învățătură tuturor, că suntem datori a mulțumi lui Dumnezeu pentru toate câte ni le dă.

Din testamentul vechiu știm, că Dumnezeul lui Izrail prin profetii săi a ordonat zile de mulțumire pentru marele binefaceri, cu cari s'a îngrijit Domnul în cursul veacurilor de acest popor. Aici vedem, că acelaș Dumnezeu pretinde mulțumita noastră, a fiește căruia particular pentru darurile și ajutorul primit dela el.

Și dacă Dumnezeu pretinde mulțumită pentru darurile date în ordinea naturei, cum să nu pretindă pentru acele a darului? Pentru vindecarea leproșilor era de lipsă numai un cuvânt a lui Isus, pentru rescumpărarea noastră a trebuit se moară!

În această ordine dăm noi mulțumită lui Dumnezeu pentru sănătatea și pentru talentele noastre? Pentru rescumpărarea și sfințirea noastră? Pentru înștituirea sfintelor sacrameinte și pentru prezența lui veșnică și reală pe altarele noastre? Pentru organizarea minunată a sfintei sale biserici și pentru darul negrăit de mare, că aparținem acestei sfinte biserici catolice și apostolice?

Un sfânt părinte spune, că cel mai bun mijloc de a primi daruri

noui dela Dumnezeu, este de a mulțumi pentru acele cari deja le-am primit, ori după ce nouă nici prin minte nu ne trece să mulțumim lui Dumnezeu pentru aceste daruri, nu ne poate mira dacă suntem orbi în viața credinței și nici atâta lumină nu este în sufletul nostru, ca să înțelegem prețul acelor daruri, cari le-am primit și cari vor fi poate numai motive pentru osândirea noastră.

Din Catehizm

3. Prin ce înveți tu mai bine a cunoaște pre Dumnezeu?

Știm din istorie, că poporul egiptean, ca și toate popoarele antice, la originea lor a fost monotheist, a crezut într'un Dumnezeu și nu în mai mulți dumnezei.

Această credință însă a dat în decursul veacurilor loc politeismului, credinței în mai mulți dumnezei.

Credința monotheistă a secolilor întâi, a fost un fragment din descoperirile făcute de Dumnezeu protopărinților noștri, aceste descoperiri însă cu timpul tot mai mult s'au mestecat cu istorisiri fantastice de ale generațiilor, cari s'au părădat, până în urmă au dat loc celui mai grosolan păgânism.

Întunericul acesta s'a menținut până în zilele noastre la acele popoare, unde nu a pătruns lumina credinței.

Filosofii greci, cei mai mari învățați ai omenimei în cea mai mare parte dintre ei au recunoscut că trebuie să fie o ființă supremă creatoare, însă însușirile lui esențiale, caracterele și atribuțiunile acestei ființe a trebuit să rămână necunoscute până când — cum a zis cel mai mare filozof păgân, Platon — până când o-

această ființă supremă, ea însăși nu se va descoperi oamenilor.

Și Dumnezeu intru adavăr s'a descoperit oamenilor și anume în timpul testamentului vechiu, poporul iudovesc prin prorocii și patriarhii inspirăți, și în urmă, tuturor oamenilor prin însuși Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Fiind noi ca creaturi supuși cu totul lui Dumnezeu și mintea noastră mărginită și zidită supusă adevărului nemărginit și nezidit, trebuie să fim cu supunerea necondiționată a minții și voinței noastre lui Dumnezeu, care s'a descoperit nouă oamenilor.

Biserica catolică ne învață că această credință în descoperirea dumnezeiască, care credință este începutul mântuirii noastre, este virtute supărătoare prin care noi cu harul dumnezeesc credem tot ce El ne-a descoperit, nu pentru că noi prin mintea noastră cunoaștem de adevărate aceste adevăruri, fără le credem pentru autoritatea lui Dumnezeu, care s'a descoperit nouă și care nici poate înșela, nici nu poate să fie înșelat.

Credința aceasta este indispensabilă pentru viața sufletească a omului, pentru că numai prin aceasta ajungem la idei precise despre Dumnezeu, despre intențiile lui față de om, și despre raportul care există între Dumnezeu și om. De o parte ajungem la adevăruri mai precise despre Dumnezeu, ca și la cări am ajunge numai prin cugetare, de altă parte ne mai însușim multe alte adevăruri, la cari numai prin mintea noastră nici când nu am fi putut să ajungem,

pentru aceea zicem că: *noi prin credința creștinească învățăm să cunoaștem mai bine pe Dumnezeu*

Anul sfânt.

(Urmare.)

O primă secțiune este destinată istoriei retrospective a acestora și va ilustra, prin rarități, fotografii, hărți geografice, etc., activitatea misionarilor catolici în toate părțile lumii. O a doua secțiune va fi destinată etnografiei, ilustrând dezvoltarea diferitelor civilizații din lume și moravurile diverselor popoare în mijlocul cărora desfășoară activitatea lor, misiunile catolice.

Statistica activității acestor misiuni va fi cuprinsă în cea de-a treia secțiune.

Diferitele misiuni din America, din Asia și din Africa, vor avea partea lor specială.

În sfârșit va fi o secțiune medicală, spre a se arăta cu ce boli trebuie să lupte misionarii și cât de prețios ajutor poate fi medicina în exercitarea apostolatului.

Partea cea mai atrăgătoare a expoziției va fi desigur cea etnografică.

(După înfrățirea.)

(Va urma.)

Vestitorul. Sub acest nume primitiv am primit la redacția noastră primul număr al organului Eparhiei române unite de Oradea Mare. Este scris pentru preoți și mireni de asemenea și cu scopul de a întări sentimentul religios și convingerea catolică românească.

În programul său de muncă doarește a îmbrățișa toți ramii din vas-

tul domeniului al vieții de credință și al moralului primenit. Polemii nu va face ci va munci pentru stărnirea, dezvoltarea și întărirea a tot ce este de credință catolică vie și iubire creștinească. Primul număr, — în fruntea căruia stă circularul P. Sf. Arhiepiscop Valeriu, din a cărui sursă se reoglindă dragostea bunului arhipăstor și părinteasca grijă de a înlădi turmei sale iubite acea hrană sufletească, carea lumea nici de cât ci numai Biserica lui Hristos o poate da cu adevărat. — conține un material variat și bogat. Socotim a nu fi de prisos și fără interes pentru frații preoți a scoate în relief dintr'o altă circulară arhiepiscopă apărută tot în acest număr cuvintele de mare însemnătate: „*Frățiile voastre, cari purtați o funcție diecezană sunteți și corespondenți din oficiu ai revistei*”.

„*Vestitorul*” cu primul său număr se prezintă nu numai — cum se spune — bine, ci dă garanță că va fi un organ de „bună vestire”. Va apărea lunar de două ori. Se poate abona pe lângă o plată anuală de 120 lei, la redacția în Oradea Mare, parcul Ștefan cel mare No. 8. Cu suflet curat felicităm pe noul confrate, dorind muncii sale roduri îmbelugate!

Abonarea obligatorie a „Vestitorului”. Lăsăm Frățiilor Voastre, ca revista „Vestitorul” în care se vor publica și ordinele noastre circulare să o abonați și să o păstrați legat în arhivul parohial. Abonamentul pe un an va fi de 120 lei, care Frățiile Voastre îl veți trimite neamănat administrației acelei foi. Abonamentul se va putea plăti și din cassa bisericeii. Tot odată Vă veți îngriji, ca ea să fie abonată s'au cumpărată număr de număr, de toți intelectualii din parohiile Frățiilor voastre după putință chiar și de țărani fiind ea o revistă și de cultura religioasă. Frățiile Voastre, toți, cari purtați o funcție diecezană sunteți și corespondenți din oficiu ai revistei, având îndatorirea să-i comunicați fără întârziere toate lucrurile și evenimentele de ordin religios cultural, școlar economic și artistic etc., de pe teritoriul și dela instituția încredințată Frățiilor Voastre, ca astfel ea să poată fi o adevărată oglindă a tuturor evenimentelor mai de seamă de pe teritoriul diecezei noastre.

Pentru restanțieri. Sunt rugați cetitorii nostri remași în restanță cu plata singuraticelor numeri ale organului nostru să binevoiască a-și achița de urgență datoria, trimițând costul reștant la Librăria Asociațiunei pt. cultura poporului român din Maramureș în Sighet, Piața Unirei No. 25.

Calendar săptămânal.

18—24 Ianuarie 1925.

18. **Dumineca** celor 10 leproși. (Ev. dela Luca 17. 11—19. Inv. 11. Gl. 8.) Cei dintru Sfinți P. n. și mari arhiepiscopi ai Alesandriei Athanasie † 273 și Chiril.
19. **Luni.** CC. PP. Macarie și Arsenie.
20. **Marți.** C. P. Euthime cel mare.
21. **Mercuri.** C. P. Maxim și S. M. Neofit.
22. **Joi.** S. Apostol Timot și Mart. Anastase.
23. **Vineri.** Mm. Clement și Agathangel.
24. **Sâmbătă.** Cuv. Maica n. Xenia.